

[Undervisningsministeren]

de at være med til at nedbryde, skal vi sige det holdningsmæssige skel, der er mellem de boglige og de faglige uddannelser.

Fru Inger Stilling Pedersen var inde på, at EFG-uddannelserne var en politisk løsning, og der lå i stemmeklangen noget om, at det var da det mest væmmelige, det kunne være på denne jord. Jeg vil blot til de bemærkninger, fru Inger Stilling Pedersen kom med om EFG-uddannelserne, sige, at tilgangen til EFG-uddannelserne – jeg nævnedes tallene for et øjeblik siden – dog siger noget om, at disse uddannelser svarer ganske godt til de unges behov.

Så var fru Inger Stilling Pedersen bekymret for de faglige uddannelser, hvor praktiken eventuelt skulle foregå på værkstedsskoler. Ja men hvad er da alternativet? Erhvervslivet kan ikke præstere tilstrækkelige lære- og praktikpladser, og finder vi ikke andre udveje, f. eks. de nævnte værkstedsskoler, så er alternativet, at vi må afvise de unge, som ønsker en faglig uddannelse, og sige til dem: I kan ingen uddannelse få! Jeg ved ikke, om fru Inger Stilling Pedersen finder, at det er et ønskeligt alternativ. Jeg gør det i hvert fald ikke for mit vedkommende.

Så spurgte fru Inger Stilling Pedersen, om restgruppen ikke var noget, vi selv havde fundet på. I et samfund som det, vi har, der er blevet stadig mere kompliceret, også i sine arbejdsprocesser, er jeg af den opfattelse, at det efterhånden er overordentlig vanskeligt at klare sig rimeligt i tilværelsen, hvis ikke man har uddannelse ud over den pligtige folkeskoleuddannelse.

Fru Inger Stilling Pedersen kom med en bemærkning om, at der jo var mange med en 7-årig uddannelse, som havde klaret sig udmærket. Nu er samfundet nok blevet væsentlig anderledes, siden det var almindeligt, at alle kun havde en 7-årig uddannelse. I øvrigt mener jeg ikke, at det er konstruktivt i diskussioner som denne at henvise til den lille mælkedreng, som jo trods alt klarede sig godt, da han kom til det store, gode land. Jeg tror ikke, at vi skal tage enkeltteksempler frem. Jeg tror, at vi skal se på, hvad kravene er for at kunne fungere i dette samfund, ikke alene det samfund, vi har i dag, men det samfund, der vil eksistere, når næste generation skal ud i det. Der tror jeg, at det er vigtigt at satse på, at disse unge mennesker får

yderligere uddannelse ud over de 9 år, vi har i dag.

Hr. Alfred Hansens bemærkning om, at socialdemokratiet arbejder på at sabotere gymnasiet, tror jeg ikke jeg behøver at kommentere ud over med, hvad jeg har sagt for om gymnasiet.

Hr. Steen Folke sagde, at min tale manglede visioner. Det er jeg da selvfølgelig ked af at høre. Han talte om de 13 punkter osv., og jo mere jeg hørte på ham, jo mere blev jeg klar over, at der er noget, hr. Steen Folke har misforstået. Min hensigt med denne redegørelse her i dag var – som det også fremgår, hvis hr. Steen Folke måske får tid at læse den på et tidspunkt – at pege på en række problemer, og i forbindelse med at pege på de problemer, som jeg og undervisningsministeriet finder meget påtrængende, at give nogle, skal vi sige helt konkrete, kortsigtede løsninger inden for de rammer, vi har i dag. Det var netop ikke min hensigt at komme her med et færdigt, skræddersyet program.

Jeg synes, det var rimeligt at give folketingets partier lejlighed til at ytre sig om, hvad de positivt kunne tænke sig at være med til i den forbindelse. Derfor slutter min tale også med, at hvis jeg i dag fornemmer, at man er enig med mig i, at der bør gøres noget ved dette, så vil jeg komme med et udspil næste vinter. Jeg tror ikke, hr. Steen Folke er helt uvidende om, at det var en smule demagogi, da han gjorde denne redegørelse i dag til socialdemokratiets eller regeringens politik på dette område, men nu være det i hvert fald sagt, så han ikke skal misforstå det.

Jeg har meget få bemærkninger til hr. Jørgen Jensen. Jeg kan nu ikke dy mig, når han siger, at arbejdsløshedsforanstaltningerne ikke har hjulpet en smule. Det er dog ikke rigtigt. Jeg er enig i, at de ikke har løst problemerne, men der har altså været 30.000-35.000 på de kurser af forskellig art, der har været afholdt. Der er oprettet, nu kan jeg ikke huske det eksakte tal, men det er ikke meget galt, hvis jeg siger omkring 6.000 ekstraordinære praktik- og lærepladser. At vifte det hele væk med en håndbevægelse og sige, at det overhovedet ikke har hjulpet, er derfor ikke helt fair over for de foranstaltninger.

Jeg vil godt lige kommentere bemærkningen om gymnasiet, som hr. Jørgen Jensen kom med, nemlig at alternativet til gymnasiet er ledighed. Det er jo ikke det, vi taler om i